

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Lovregler om Størrelsen af Betalingen for ubemidlede aandssvages Ophold paa Aandssvageanstalterne blev første Gang givet i § 11 i Lov Nr. 21 af 21. Februar 1902 om Aandssvageanstalterne, i Henhold til hvilken Bestemmelse Undervisningsministeren ved Bekendtgørelse af samme Dato fastsatte Betalingen til 600 Kr. aarlig pr. Alumne, hvoraf Halvdelen blev ydet Anstalterne som Statsbidrag; den Betaling, der af vedkommende Kommune blev udredet for ubemidlede aandssvage, androg saaledes 300 Kr. aarlig pr. Alumne.

Ved § 2 i Lov Nr. 142 af 13. Maj 1911 blev Maksimumsbetalingen forhøjet til 650 Kr. aarlig pr. Alumne, og samtidig blev der paalagt Kommunerne Pligt til at udrede 350 Kr. aarlig pr. Alumne, medens Resten blev tilskudt af Statskassen. Denne Ordning var gældende indtil 1920; i Finansaaret 1913—14 var Udgifterne 625 Kr. pr. Alumne, hvoraf Kommunerne altsaa udredede 350 Kr., Staten 275 Kr.

I Krigsaarene maatte Staten yde store Ekstra-Tilskud til Anstalterne, og ved Lov Nr. 696 af 22. December 1920 blev Maksimumsbetalingen pr. Alumne fastsat til 1500 Kr. aarlig, hvoraf 600 Kr. skulde udredes af vedkommende Kommune. Ved denne Lov forlod man saaledes det i Lovene af 1902 og 1911 hævdede Princip, at Kommunerne skulde betale Halvdelen eller noget derover af Anstaltens Udgifter, hvilket skyldtes de ekstraordinære Forhold under Krigs- og Efterkrigstiden.

I de sidste Aar er Aandssvageanstaltnernes Udgifter gaaet betydelig ned. Medens de i Finansaaret 1919—20 udgjorde ca. 1700 Kr. pr. Alumne, har Udgifterne udgjort i Finansaaret 1925—26 ca. 1225 Kr. og i 1926—27 ca. 1160 Kr. (herunder indbefattet Udgifter til Afskrivning).

Ministeriet har fra den danske Købstadforening, de samvirkende Sogneraadforeninger og Foreningen af Landkommuner med bymæssig Bebyggelse modtaget Andragender om Nedsættelse af Kommunernes Andel i disse Udgifter. Under Hensyn til Ønskeligheden af at lette Kommunernes

Byrder har man derefter udarbejdet det nærværende Lovforslag.

Fra forskellige Sider er Ministeriets Opmærksomhed blevet henledt paa, at Kommunebidraget for aandssvage kan tynde mindre Kommuner haardt, hvis disse har mange aandssvage under Forsørgelse, og det er derfor henstillet, om ikke disse Bidrag kunde fordeles paa videre Kredse, f. Eks. paa Amtsraadskredse. Ministeriet er imidlertid betænkeligt ved for Tiden at stille Forslag om Ændring i de forsørgelsesmæssige Refusionsregler paa et enkelt Punkt. Dertil kommer, at Amtsraadene som Regel yder vedkommende Sognekommuner et Bidrag til Betalingen for aandssvage, og at Beløbet deles mellem Opholds- og Forsørgelseskommunerne efter almindelige Regler. Under disse Omstændigheder har Ministeriet ikke ment at burde søge gennemført nogen Ændring af disse Regler, saa meget mindre, som dette Spørgsmaal hører under Socialkommissionens Overvejelser.

Til de enkelte Paragraffer bemærkes følgende:

Til § 1.

Bestemmelsen svarer til § 1 i Lov Nr. 696 af 22. December 1920 med de Ændringer, at Maksimumsbetalingen er nedsat fra 1500 Kr. til 1200 Kr., og at Bidraget fra Kommunerne eller de private Forsørgere er nedsat fra 600 Kr. til 540 Kr.

Til § 2.

Fordeelingen af Byrderne ved Aandssvageforsorgen mellem Stat og Kommune har gennem Aarene været noget vekslende, som det fremgaar af foranstaaende Bemærkninger.

Under Hensyn til det i Aandssvageforsorgen indeholdte betydelige Forsørgelsesmoment maa man anse det for rimeligt, at Kommunerne bidrager Halvdelen af Udgifterne.

Uanset at Udgifterne endnu ikke er kommen ned paa 1080 Kr. pr. Alumne,